

DIURNALU GLUMETIU SOCIALE-POLITICU-TOCU.

Foi'a acésta ese in tóta domineca,
— dar prenumeratiunile se prímesen
in tóte dilele.

Pretiulu pentru Ostrunguri'a: pre anu
6 fi. pre $\frac{1}{2}$ de anu 3 fi. pre unu trilin
1 fi. 50 cr.; éra pentru Strai-
netate: pre anu 8 fi. pre $\frac{1}{2}$ de anu
4 fi. pre unu trilin 2 fi. in v. a.
Unu exemplarin costa 10 cr.

Tóte siodeniente si banii de prenume-
ratiune sunt de a se tramite la
Redactiunea direginte a diurnalului:
Aradu, Strat'a Teleki-ana, nrul 27.

Insertiunile se prímesen en 7 er. de
linia, si 30 cr. taese timbrale.

CAPITANULU CASCA-GURA.

Capitanulu Casca-gura
S'a urecatu ér' pe trasura
Si-a plecatu elu pr'in comune,
Ca sà faga ér' minune:
Cu poruncă ungurésea
Pe romani sà-i totu globésea.

Cà-asiè cere stapanirea,
Ca romanulu nicairea
Sà nu mai fia scutitu, —
Elu de totu trébe belitu . . .
Si-apoi ca globirea éra
Sà li fia mai amara:
Tramitù cète pre-unu romanu,
Capitanu, voinieu betranu.

Care dieu nu se sfiesce:
Pe duoi zloti cari i prímesce
Pentru pungulita lui
Vinde boii omului;
Vinde plugulu, vinde carulu,
Si ini-lu lasa cu amarulu,
Bá si straiulu depre elu
Trage diosu elu frumosielu!

S-apoi preste tóte aceste
Dob'a draga porunceste:
Drum, drum, drum, si s'a gatatu,
Betulu omu e despoiatu!

Si-apoi éra-si pre trasura
Capitanulu Casca-gura
Cu pungele incarcate
De parale lacrimate
La orasiu ér' a sositu,
Si e omu — forte cinstiți!!

Consolarea a loru duoi studenti.

— Ce esei tristu colega?
— Cumt n'oiu fi că-ci mi s'a furatu o pareche de vestimente.
— Ce felu de vestimente?
— Cele mai nône ce voiam sà le vindu ieri en 75 cr.
— Cumu potu fi acele cele mai nône?
— Bine că-ci acele le-am cumparatu mai in urma; dar tu-mi pare
că esei mai tristu ca mine?
— Cumu noi fi că-ci vedi frate mie mi s'a intemplatu o nenorocire
mai mare: mi s'a furatu cartile . . .
— Care carti?
— Cele de — *tarocu!* . . .

Suyeniri de calatoria.

I.

Chin'a — Pensionopole in a 3 di dupa
sau'n'a seviftura!

Dómne mari-su poterile si multe-su minunile tele!
Cine aru mai fi credintu că-o sà ajungu en si pr'in Chin'a!...
Candu eram de dône lune nu asiu fi potutu visá de asié
ceva sà me fi batutu tóta diu'a....

Altecumu de ce sà nu faca Ddien si eu mine minuni,
eu cumu face en Pap'a Pio Nono, eu pariatele Olteanu, si en
alti credintiosi ai sei, că-ci si eu sum copilulu lui, am sufletu
si trupu chiaru ca densii, implinescu tóte orenduelile lui
Melchisedicu, mihi chiaru si postescu candu n'am ce manecă;
candu eastigu bñisioru in earti dau cete unu xr. la st'a
baserica. Cu una cuventu e esplicata minunea facuta en
mine. . . .

Póte multi d'in cinstiții concetatiuni ai „*Gurei Satului*“
nece de numele acestei tieri vestite n'au audit'u pone acum'a,
eu deosebire accia cari au avutu rar'a fericire de a priumi
inaltele invictiaturi unguresci, că afara de „*mugyar ország*“-ulu
lui Kossuth nu mai sunt alte imperatii, si că numai o lume
este si accea e lumea ungurésea numita „*a mugyar világ*“
— dar' ve rogu pre santulu Nepomuk sà nu credeti.

Eu sormanulu inca era sà lumea la acestu mire pe-
catu, inca era sà credu aceste scorinturi en cérne, dar
ajungendu aice in'am convinsu pone in a 7 camera a animei,
ca tóte aceste au fostu numai nesce fabule de pre tempulu
imperatului rosu si verde. . . .

Ma d'in contra să vedeti numai, ce imperatia mare și poternica e imperat'ia chinesă; apoi căte bunetati a mai semenatu Ddieu pre aice; nece imperat'ia ceriului nu pôte fi mai avuta . . . oh! de ati sei d-vostra v-atî lasă mosi'a, cas'a sî tôte, sî ati alergă aice . . . că-ci aice nu trebuie să lucrati nemic'a, — sbóra paseri fripte 'n gura, curgu isvóre de lapte (dulce sî acru) si miere, sunt fontani de vinu sî riuri de vinarsu . . . d'in tôte aceste poti gustă, poti bê pone *vedi lumea* 'ntorsa, că-ci nime nu-ti cere nece unu cruceri (déca n'ai), cu unu evenentu poti trai mai bine ca Adamu in raiu. . . . Apoi inea nu v'am spusu binele cardinalu, care candu-lu veti audi pare că ve veda cumu ve veti bucură; acest'a inse vi-lu spunu sub unică conditiune: să nu-lu spuneti la nime. Ve conjuru pre totu ce aveți mai santu pre lume, pre santulu syllabu, pre sant'a infalibilitate, pre toti santii parinti si mucenici dela s. pap'a pone la stulu Szilágyi si Lauranu, să nu spuneti la sufletul de omu! . . . Ascultati dara!!! Aice nu se alta neci petitoru de unguru!... Ve rogu inse să pestrati ast'a in secretu, ca nu cumva să auda Andrásy, că-ci atunci indata va tramite o compania de honvedi. . . .

O! dómne ce fericire sentiam candu am ajunsu aice, nece nu mai incapeam in camesia; sariam sî jucam mai usioru ca unu purece hemnisitu. Candu 'voiam inse să me desfatesu in bunetatile Chinei totu nu me credeam securu, totu me uitam sî in drépt'a sî in stang'a, cu unu evenentu desî me tienu altcum fetioru curagiosu, totu pare că me temeam nu cumva să sia in giurul meu vre-unu unguru care apoi să-mi opresca acea mare fericire si apoi să me sgardese, la care sciam că nu m'aru asceptă decâtă seu purgatoriu Vásárhelyi lui sîu imperat'ia Vatiului, cari spunendu adeverului curratu ca aurulu strecuratu, nece un'a neci alt'a nu mi-aru plăcă, ei asiu mai preferi Chin'a. . . .

Erá pre aice să tremuru de frica! . . .

Unu chinezu ce me observă m'a sî intrebătă că de ce tremuru? Eu iute l'am intrebătă déca au si unguri in imperat'ia loru? ! . . .

Dar' să fi budiută ce ochi-mi inholbă mai mari ca la hantataru, sî me intrebătă cu mirare că ce galitia-su ungurii aceia? ! . . .

La acést'a intrebare, să me bata norocul de nu ve spunu adeverului, cadiusem in cea mai mare perplesitate, nu sciam cumu să descriu, ce să-i dien că acest'a-su ómeni séu. . . .

In urma m'am reculesu si i-am spus că ungurii inea au trupu ca ómenii, au barba, mustetia si pinteni, si că acum'a nu ambla in pele de ursu ca mai de multu, si că acum'a fierbu seu frigu carnei in ainte de a-o mancă! . . .

— Si cumu de voi nu portati frica de unguri? — intrebai eu de Chinezul. . . .

— Ha! ha! ha! si de ce se ne temem uoi de ungurii vostrii?

— Dá nu sciti că ei voru să domnésca preste tóta lumea priu urmare si presto imperat'ia chines'a? Nu sciti că poternic'a loru domnia se va estinde pone in patri'a loru strabuna: pone in *Siberia*, *Baschkiria*, si-apoi dîseu de acolo le va fi lesne a ve cuceri cu atâtu mai vertosu, că aeum'a nu mai aveți muri mari cu cari să ve aperati de invasiuni, — si asié imperat'ia chinesă se va prefacă in imperat'ia ungurescă. . . .

Chinezulu m'a ascurată că ei de astfelin de galitia nu pôrta frica, si me invită să traescu ca unu tureu, să beu si să maneu ca sieptesprediece. . . . Apoi credeti dôra că nu i-am datu ascultare? Dómne! dómne! bine e aice, nece in panfecelle manei nu poti trai mai bine.

Dupace m'am fostu togmitu binisioru, adeca aveam nitielu curagiun am inceputu a cantă:

Siepte lumi de-ni totu amblă
Ca in Chin'a nu-i afă, —
Să n'aibî grige de lucrare,
De beutu si de mancare.
Să traesci in libertate,
Să dormi in pasivitate. . . .
N'ai să lepti pentru nativitate,
Nu te temi de perititate,
Nu porti frica de magyaru,
Neci de Kaiser, neci de Czaru. . . .

Nime-ti striga ingâmfatu,
Că esci mare renegatu. . . .

. . . N'ai baiu de confesiune
Ma neci chiaru de religiune,
Fia sinode ori bâ
Acea nu-e trăb'a ta. . . .
Ai să dormi, să mananci bine,
Să traesci de adi pre mane! . . .
— Ast'a-e vieti'a auria
In a Chinei 'imperatia;
Cine vrè dar' să traësca
Ca in gradina cerésca:
Catra Chin'a să pornescă. . . .
Că-ci ca 'n Chin'a n'a afă
Siepte lumi de-a totu amblă!! . . .

Vedeti dragii mei cetitori si iubiti concetatiuni ai „Gurei Satului”, că de candu sum in Chin'a m'am facutu si poetu, veti crede dar' că acést'a o am facutu afandu-me in culmea estasului de fericire si indestulire, — dar' apoi de acum' in ainte să vedeti! Apropos! Eseusatî-me că ve intitulesu per concetatiuni, acést'a o facu fiindu tare familiarisatu eu acestu nume; la noi nu esiste neci jupanu, neci domnu, neci mari'a ta etc. . . . toti-su cetatiuni. . . .

Veniti dar' in Chin'a la traiulu celu bunu!

E' cei ce aru dori a veni aice i indreptu a se adresă pentru pasaporturi la fratele „Gur'a Satului”.⁴ Pentru castigarea acestor pasaporturi pre unu anu nu voru avă de a responde numai 6 fi. v. a.

Veniti deci cătu de multi la Chin'a unde nu sunt unguri. . . . ! !

Pone la alt'a ocazie inse ve stringe man'a alu vostru fărtatul de cruce:

Erimitulu lumei, alias Pintea Vitezulu.

Cetatiénulu B . . . si pop'a.

B. Óre ce să fia caus'a d. parinte că de 8 dile am telegrafat la fetioru in Vien'a si neci acum'a nu mai capetu respunsu?

P. Ei bine, dar' spune-mi unde i-ai adresătă telegram'a?

B. Uude să-o adresati? La universitate!

P. Vedi ast'a e caus'a dle B . . . că nu priimesci respunsu, să scii de acum' in ainte candu vei vré să capeti respunsu, nu-i mai telegrafă la universitate, fore la cafe Troidl, că-ci acolo in totu momentulu-lu află si diu'a si năptea! . . .

Glasuri depe la Sînóde.

1.

Dragutia d'in Caransiebesiu.

An, au, au, si vai nu-e bine,
Ce peccate-su adi pre mine,
Să nu mai am eu putere,
Ca să-mi facu că'a avere

2.

Farto-lo-smecu.

Dar' nepot'a-ti parintiele
Ce mi-ai datu-o de muiere
Cumu să-o potu eu hărani,
Popi déea nu-oin mai beli! . . .

3.

Acestu Fligelmanu Uravitianu.

Frondia verde tulipanu, —
Vai de tine Fligelmanu,

Că daseali n'a să mai vie
Sutisiore să-ti de' tie! . . .

4.

Pop'a celu otravitu cu arsenicu d'in Fa—get—u.

Ai gatata-o pré shintită
Sî eu pop'a otravitu,
Că-ei jafuri d'in cununie
Nu-ti mai pôte dâ elu tie! . . .

5.

Pescele d'in Logosiu.

Nu ti-am spusu *Dragutia* anu,
Dîce-unu pesce lugosianu,
Sà nu ceri totu căte-o mia
Pentr' unu picu de diaconia! . . .

6.

Granicerilu.

Rechts, schwind euch! dragutia draga,
Că-acum' a trecutu de siaga,
Sî eu camilave'a 'n cetu,
Sà nu-o luamu in panganetu! . . .

7.

Corulu mireniloru.

Putradiuni amu lapadatu,
Grâu curatul amu semenatu,
Că de-acum'a in nainte
Noi vomu împărți placinte! . . .

8.

Gur'a Satului.

De-aru fi dreptu ce corulu dîce,
Noi atunci amu fi ferice,
Daru me temu să nu ne vina
Er' tecituc si neghina! . . .

TANG'A și MAND'A.

T. Frate Manda! Óre de ce parintele Moisilu dela Nascendu nu mai convoca conferinta invetiatorilor?

M. Singuru numai d'in dôue cause, 1) Invetiatorii aru dorî a funda o reunione invetiatorésca, acést'a inse nu place regimului si d-lui *Buhă-in-tidu*, eu cari d-lu Moisilu nu aru voi a-si strică amicetă. Astă inea aru mai merge dar' 2) Neci capitululu gherlanu, neci fondurile secolastice, nu voru a-i asignă ceva renumerare pentru tempulu ce-lu perde in acele dile, apoi dieu de ciuste a sacrifică 2 dile, nu-i viue la socotela!

T. Scii ce se jocă acum'a pre bin'a dela Versailles?

M. Ce?

T. „Strangariulu d'in Parisu”! . . .

T. Auditu-ai, că Rusia si Turcia voru ocupă Romani'a.

M. Apoi Austro-Ungariei ce-i remane?

T. O an-strangaria!

T. Óre ce sgaritura are domnul acela pe nasu?

M. Acea e *diploñia* de membru la casină romana din Lugosiu!

T. E cata frate că denumira comite de supremu pentru comitatulu Temisiorii pre Ormosiu.

M. Da totu unu dracu: ori mosiu ori baba, că si asiè pentru romani nu-e de neci o treaba. . !

Resonamentulu camilavcei lui Dragutia.

Pôte ast'a e omenie
Parinte dragutilu meu,
Sà nu-mi dai tu pace mie
Neci candu sunt pre capulu teu.

Sî de ee 'n a ta mania
Candu nu poti să-ti isbandesci
Cu-o nespusa tirania, —
Totu de mésa me trantesci.

Déca-unu deputatu-ti spune,
Cumă-că te cam ratacesci:
Tu de locu m' apuci pre mine,
Si de mésa me trantesci.

Conștioriulu de ti-lu strica,
Fiiudu-că-a fostu cam putredîtu, —
Ér' pre min' m'ai luatu de chica
Si de mésa m'ai traftit.

Séu candu cét'a preutiésca
Nu se pôrta cumu voiesci:
In man'a ta grecésca
Ér' pre mine me trantesci.

Dar' d' atat'a trantitura
Scii că fundulu mi s'a spartu;
Ce faci dara secatura,
Pôte vrei să vinu pre-una gardu?

Si-apoi 'n urma la sinode
Déca eu mi voi mai fi,
Capulu teu Dragutia pôte
De mésa ti-lu vei trantî!! . . .

Domnului Capitanu alu Ducatului Buc... har'a, acum' in Vien'a!

Subscrissii au auditu, că Illustritatea Ta, Domnule Baronu, dorindu d'in intrég'a-ti inima patriotică si creștină să redii in farsitu inaugurate in patria si eparchia nostra multumirea si fericirea comună, si socotindu, că inca unu apel pacient si loial, după cumu se să siede unui creștin ortodoxu, unu apel dinu, la acelu barbatu, caru'a i place să-lu numesca si să-lu venerese lumea ca pre unu dreptu urmasiu alu Apostolilor lui Cristosu, ce si-a pasu si susținelu loru pentru binele turmeloru sele, — aru aduce in farsitu pôte area buna co'ntielegere si armonia intre aspiratiile ortodoxistice ale turmei si intre pastorinulu ei.

Abnegatiunea acést'a a I. Tale la tête morurile si rangulu politici si sociale ce-lu ai, cumu si lasarea de-o parte intr'o causa mare si comună a tuturor injurierelor particulare ce le avu si persónia I. Tale si acelor'a, pre cari i reprezinti in opinione si stare de către acelu barbatu . . . noi o pricepem si scimus a o aprecia. Iuse chiară audim, că la aceea vedința ne trată si pre

noi vesti de-a casa cu indatina u-i **delicatetia**, arhi . . . ésea (dlui e din Vaslui), éra dapa „vedintu-a” ti de bunu scopu și curiintia, ce i-ai facutu acelui barbatu, acesta indata să fia serisu încocé — se 'ntielege, că la Fainbachii sei: — „Haltet Euch jetzt nur fest, denn man — kriecht schon zu Krentz!”

De e acésta asiá, apoi Te rugamu, mai mergi odata, și spune-i: „Ja, Ex-orto”, ori cumu i rei dice „zu Krentz” — dă: inse nu la Dta . . . și noi de-aice ti-omu tiené — hangulu.

Fiora lui Marte, 1871.

Pecatosii d'in Buc-har'a.

CIGURI-MIGURI.

Intrebandu unu romanu transearpatinu pre unul d'in Bucuresei la o intalnire in Vien'a, că cumu stan institutile de invetiamentu pr'in România, capetă respunsu: „Nu sciu, că eu vinu d'in Kussing.”

Unu studinte merse la unu amicu alu seu și incepă a se plange că nu are fracu și nu seie să faca, că-ei aru merge bucurosul la balulu juristiloru să-si petréca cu scump'a lui Aurelia, și-lu intreba cumu să-si pôta face unu fracu. Acesta i respunse:

— Cumu tu neci atât'a nu scii? Apoi de ce ai mai petrecutu și tu 8 ani pr'in gimnasîu invetiendu latinesce, déca neci atât'a nu scii. Spunc-mi cumu e participialu pre. pasivu in neutru dela *frango*?

— *Fractum.* . . .

— Acum' lasa terminatiunea **tum** afara și ai **frac**-ulu gat'a! . . .

= Fiindu că domn'a preutesa d'in Calnieu, a fugitul dela pop'a de reulu dascalului, s'a hotarită și pop'a a conlueră, că de aci nainte și dascalitiele să fuga de reulu popiloru.

Camilave'a lui *Dragutie* fiindu de atate ori trăntita de més'a sinodului, i s'a spartu fundulu.

TRÉNC'A SI PLÉNC'A.

T. Uf! soro draga, bine că te alu a casa dar' seii tu unde ti s'a dusu barbatul?

F. Seiu dă, la sinodu cu alu teu.

T. Ha, ha, ha! la sinodu, Héenri soro si mintium baratesci, ei s'oru dusu draga la *Dragutie*.

F. Ei pecatele nôstre, și apoi noi inea mai stamnu a casa, in locu să mergem a ealtie și a cimpeli pe dragutie. . . . !

CIURILA SI BURILA.

C. Candu a intielesu *Carolu* d'in România, că capii partitelor de acolo, se-oru intrunită, seii ce a disu elă?

B. Ce?

C. *Einpacken!*

A. si B.

A. Cunosci plati'a Logosului?

B. Cunoscu.

A. Este că nu-si are pareche?

B. Nu dieu in muraria.

SALCA FLORIILORU IN PEST'A.

— Suvenire de la Santele Florii. —

Dascalulu **Andrásy**: No mai copii gye rumuni! fiindu che astadi Flurii rumunyesci: vrutu se face la voi unu bucurie, se aréta salcu acestu frumosu.

Copii toti: ah, ah, ah!

Dascalulu **Andrásy**: No vedeti, daca și voi totu un'a gye tréba și asculta pre dascalu a vostru, și spune totu un'a „igen”: apoi en lasa la voi totu ann o data se **uitati** la salea estă . . . !